

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

ไทย

تايلندي

العَقِيدَةُ الصَّحِيحَةُ وَمَا يُضَادُّهَا

อะกีดะฮ์ที่ถูกต้องและสิ่งที่ตรงกัน ข้ามกับมัน

เรียบเรียงโดย ชัยค์
อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

العَقِيدَةُ الصَّحِيحَةُ وَمَا يُضَادُّهَا

อะกีดะฮ์ที่ถูกต้องและสิ่งที่ตรงกัน

ข้ามกับมัน

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ

رَحِمَهُ اللَّهُ

เรียบเรียงโดย ชัยค์

อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 1

อะกีดะฮ์ที่ถูกต้องและสิ่งที่ตรงกันข้ามกับมัน

เรียบเรียงโดย ชัยค์

อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ

มวลการสรรเสริญสมบูรณียิ่งเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ขอพรอันประเสริฐและความศานติจงมีแด่ผู้ห่มมัสยิดผู้ซึ่งไม่มีศาสนทูตใดหลังจากท่าน และแต่ประชาชาติตลอดจนบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน

อนึ่ง: เนื่องจากอะกีดะฮฺ (หลักศรัทธา)

ที่ถูกต้องคือรากฐานของศาสนาอิสลาม และเป็นมูลฐานของมิลละฮฺ

ฉันจึงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะกล่าวถึงประเด็นนี้ และทำการเขียนและประพันธ์เพื่ออธิบายและชี้แจงให้กระจ่าง และเป็นที่ทราบด้วยหลักฐานตามศาสนบัญญัติจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์ว่า:

แท้จริงการงานและคำพูดทั้งหลายนั้นจะถูกต้องและถูกต้องอบรับก็เมื่อมันออกมาจากการศรัทธาที่ถูกต้อง ส่วนหากการศรัทธานั้นไม่ถูกต้องแล้ว บรรดาการงานและคำพูดที่สืบเนื่องออกมาจากมันย่อมเป็นโหมฆะ ดังที่อัลลอฮฺ ตรัสว่า:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

"และผู้ใดปฏิเสธการศรัทธา แน่แน่นอนของเขาก็ไร้ผล
ขณะเดียวกันในวันปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุน"
(อัล-มาอิดะฮ์ : 5)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾

"และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด)
และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้า หากเจ้าตั้งภาคี
(กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล
และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" [อัลซุหม์ร : 65]

และอายะฮ์ในความหมายนี้มีอยู่มากมาย
ทั้งคัมภีร์อันชัดแจ้งของอัลลอฮ์
และสุนนะฮ์ของเราะซูลผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์
(ขอพรและสันติอันประเสริฐยิ่งจากพระผู้อภิบาลของท่านจงป
ระสบแต่ท่าน) ได้ชี้ชัดว่า
แท้จริงหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้องในศาสนาอิสลามสรุปได้ใน
6 ประการ ได้แก่: การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
ต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์
ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรดาเราะซูลของพระองค์
ต่อวันปรโลก และต่อกฎสภาวะทั้งดีและชั่วของพระองค์ ดังนั้น
ทั้งหกประการนี้: มันเป็นหลักมูลฐานของความเชื่อที่ถูกต้อง
ซึ่งได้มีการประทานไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงเดชานุภาพ
และอัลลอฮ์ได้ทรงส่งท่านศาสดา (เราะซูล) มุฮัมมัด
คือลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม มาพร้อมกับหลักการเหล่านี้

องศ์..." (อัล-บะเกาะเราะฮ์: 285),

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿٣٦﴾

"โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด

และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์
และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น
และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์
และบรรดา คัมภีร์ของพระองค์และบรรดา ร่อซูลของพระองค์
และวันปรโลกแล้วไซ้

แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล" (อัน-นิสาฮ์: 136)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ ﴿٧٠﴾

"เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน

แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว

แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์" [ซูเราะฮ์

อัลฮัจญ์: 70]

สอง: หลักฐานจากขุนนะฮ์: ได้แก่

หะดีษที่เศาะฮีหฺและเป็นที่ยุ้จก

ซึ่งอิหม่ามมุสลิมได้บันทึกไว้ในศอเฮียะฮ์ของท่าน
จากหะดีษของอุมัรฺมูมินิกีน อุมัรฺ อิบนุค็อบ
เราะฎียัลลอฮูอันฮู ว่า มลาอิกะฮ์ญิบรออีล อะลัยฮิสสลาม
ได้ถามท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับการศรัทธา ท่านจึงตอบว่า:

«الإيمانُ أن تُؤمنَ باللهِ، ومَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمَ الآخِرِ، وتُؤمِنَ
بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

“การศรัทธา คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์
ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ต่อบรรดาเราะสุลของพระองค์
ต่อวันปรโลก
และท่านศรัทธาต่อการกฏสภาวะการณ์ของพระองค์ทั้งดีและ
ชั่ว”¹. หะดีษ, บันทึกโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม
โดยมีความแตกต่างเล็กน้อย จากหะดีษของอบูฮุร็อยเราะฮ์
เราะฎียัลลอฮูอันฮู

และสิ่งที่แตกแขนงออกจากรากฐานของการศรัทธาทั้งหมด
ประการนี้ ได้แก่:
ทุกสิ่งที่มุสลิมจำเป็นต้องยึดถือในด้านความเชื่อและศรัทธาต่อ
อามัน ในเรื่องเกี่ยวกับอัลลอฮ์ ตะอาลา ในเรื่องวันอาคิเราะฮ์
และเรื่องอื่นๆ ในบรรดาสัจเร้นลับ ตามที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
และเราะซูลของพระองค์ ﷺ ได้แจ้งเอาไว้

รายละเอียดของหลักการทั้งหมดประการนี้ มีดังต่อไปนี้

¹ บันทึกโดยมุสลิม (8).

หลักข้อที่หนึ่ง: ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ซึ่งประกอบด้วยหลายประการ ส่วนหนึ่งมีดังต่อไปนี้:
การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริง
ผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะเพียงผู้เดียวโดยไม่มีสิ่งอื่นเป็น
นภาคี เนื่องจากพระองค์คือผู้ทรงสร้างปวงบ่าว
ผู้ทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา
ผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิดและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย
และผู้ทรงเดชานุภาพในการประทานรางวัลแก่ผู้เชื่อฟังของพ
วเขา และลงโทษผู้ฝ่าฝืนของพวกเขา

และอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างญินและมนุษย์ขึ้นมาเพื่อการทำอิ
บาดะฮ์นี้ และทรงสั่งใช้พวกเขาให้ปฏิบัติอิบาดะฮ์ดังกล่าว
ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾

"และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า"

"ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา
และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า" 57

"แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากหลาย
ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง" 58" [ซูเราะฮ์ อัจซ-ซารียาต: 56-58]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

"มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์

พระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเขาเจ้า
และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเจ้าเกิด เพื่อว่าพวกเขาเจ้าจะยำเกรง"

"คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน

และฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเขาเจ้า

และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า

แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ออกมา

เนื่องด้วยน้ำนั้น

ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาเจ้า

ดังนั้นพวกเขาเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใด ๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์
โดยที่พวกเขาเจ้าก็รู้กันอยู่" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 21-22)

และแน่นอน

อัลลอฮ์ได้ส่งบรรดาศาสนทูต

และทรงประทานบรรดาคัมภีร์ลงมา: เพื่อชี้แจงสัจธรรมนี้

และเรียกร้องไปสู่การยึดมั่นในสัจธรรมนี้

และเตือนให้ระวังสิ่งที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสัจธรรมนี้ ดังที่อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ
(โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์

และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจไรต์..." [อัน-นะหฺล : 36]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾

"และเรามีได้ส่งรอซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า" [ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์: 25].

และอัลลอฮ์ อับซชะวะญัล ตรัสว่า:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾﴾

"อะลีฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ"

"เพื่อพวกท่านจะได้ไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าวดี" (ซูเราะฮ์ ฮูด : 1-2)

และความจริงของอิวาตะฮ์นี้ คือ การทำอิวาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง เพียงพระองค์เดียว ในทุกสิ่งที่บ่าวใช้ประกอบอิวาตะฮ์ ไม่ว่าจะเป็นการขอวิงวอน การยาเกรง การหวัง การละหมาด การถือศีลอด การเชือด การบনบาน และประเภทอื่น ๆ ของการประกอบอิวาตะฮ์ โดยกระทำด้วยความยอมจำนนต่อพระองค์

แสงหารางวัลตอบแทนของพระองค์
เกรงกลัวการลงโทษของพระองค์
พร้อมด้วยความรักอันสมบูรณ์ต่อพระองค์
และความถ่อมตนต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์.

และผู้ใดที่ใคร่ครวญในคัมภีร์อัลกุรอานอันทรงเกียรติ
เขาย่อมพบว่า
ส่วนใหญ่ของมันถูกประทานลงมาในหลักการอันยิ่งใหญ่
ดังเช่นพระดำรัสของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า :

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยแสงธรรม
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์" (2)

"พึงทราบเถิด

การอวดอ้างโดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว
ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา
เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์
จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่อง

งั้น แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ
ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" (3) [ซูเราะฮ์ อັซซุมัร : 2-3]

และอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ทรงตรัสว่า:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهًا...﴾

"และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงบัญชาว่า
พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น..."
(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 23)

และอัลลอฮ์ อັซซะวะญ์ลลา ได้ตรัสว่า:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

"ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์
แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม"

(ซูเราะฮ์ ซอฟร : 14)

และเช่นนี้เอง

ผู้ที่พินิจพิจารณาในซุนนะฮ์นั้นจะพบว่ามีความเอาใจใส่ต่อห
ลัการอันยิ่งใหญ่ข้อนี้ด้วย และในบรรดาสิ่งนั้นคือ :
มีรายงานไว้ในเศาะฮ์ทั้งสอง จากท่านมูอาซ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ว่า ท่านเราะสุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า :

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"สิทธิของอัลลอฮ์ที่มีเหนือปวงบ่าว
คือการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์และไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์"¹.

¹ บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ (2856) และมุสลิม (30)

และสิ่งที่ยังรวมอยู่ในการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย คือ:
การศรัทธาต่อทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้เป็นวาญิบแก่พวกบ่าว
ของพระองค์ และทรงกำหนดเป็นข้อบังคับเหนือพวกเขา
อันได้แก่รুকนอิสลามทั้งห้าประการที่เป็นภาคปฏิบัติภายนอก
คือ การปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าที่ถูกเคารพภักดีโดยแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่า
นั้น และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์
การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายซะกาต
การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และการประกอบพิธีหัจญ์ ณ
บัยตุลลอฮ์ สำหรับผู้ที่มีความสามารถ และบรรดาฟิรฎูอื่น ๆ
ที่ศาสนาได้บัญญัติไว้

และเสาหลักที่สำคัญที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุด คือ
การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพภักดีอย่างแท้จริง
นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์
และคำปฏิญาณนี้จำเป็นต้อง: บริสุทธิ์ใจในการอภิวาดะฮ์
(การเคารพสักการะตามศาสนบัญญัติ)

แต่อัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว
และละทิ้งการอภิวาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์

และนี่คือความหมายของคำว่า: اللهُ لا اله الا هو
ดังนั้นความหมายของมัน—ดังที่บรรดานักวิชาการกล่าวไว้

(ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาพวกเขา)—คือ:
ไม่มีผู้ใดที่ควรแก่การอภิวาดะฮ์
(การเคารพสักการะตามศาสนบัญญัติ) อย่างแท้จริง

เว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น และด้วยเหตุดังกล่าว
ทุกสิ่งที่ถูกเคารพสักการะนอกเหนือจากอัลลอฮ์
ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ มะลาอิกะฮ์ ญิน หรือสิ่งอื่นใด
ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกเคารพสักการะโดยไม่เป็นสัจธรรม
ส่วนผู้ที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงคือ
อัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคใดแก่พระองค์
ดังที่พระองค์ ตะอาลา ตรัสไว้ว่า:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَطْلُ...﴾

"เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์ คือผู้ทรงสัจจะ
และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นมันเป็น
เท็จ..." (อัล-ฮัจญ์: 62)

และได้มีการชี้แจงมาก่อนแล้วว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงสร้างสองจำพวก คือ ญินและมนุษย์
เพื่อหลักการอันสำคัญยิ่งนี้
และทรงสั่งใช้พวกเขาให้ยึดมั่นในหลักการนี้
ทรงส่งบรรดาศาสนทูตด้วยหลักการนี้ ดังนั้น
บ่าวจึงจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องนี้เป็นอย่างดี
และใคร่ครวญอย่างมาก
เพื่อให้ประจักษ์แก่เขาถึงสภาพที่มุสลิมส่วนมากได้ตกอยู่ใน
ความไม่รู้ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับหลักการนี้
จนถึงขั้นที่พวกเขาเคารพบูชาผู้อื่นร่วมกับอัลลอฮ์
และได้หันเหสิทธิอันบริสุทธิ์เฉพาะของพระองค์ไปให้แก่ผู้อื่น
จากพระองค์ และความช่วยเหลือย่อมมาจากอัลลอฮ์เท่านั้น

และส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา คือการศรัทธาว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงสร้างสากลโลก ทรงบริหารจัดการกิจการของมวลสิ่งถูกสร้าง และทรงดำเนินการในหมู่พวกเขาด้วยความรอบรู้และทรงเดชานุภาพของพระองค์ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และแท้จริงพระองค์ทรงเป็นเจ้าของทั้งโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ และทรงเป็นผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลกทั้งมวล ไม่มีผู้ทรงสร้างอื่นใดนอกจากพระองค์ และไม่มีพระผู้ทรงอภิบาลอื่นใดนอกจากพระองค์ และแท้จริงว่าอัลลอฮ์ทรงส่งบรรดาศาสนทูต และทรงประทานบรรดาคัมภีร์ทั้งหลายลงมา เพื่อแก้ไขปรับปรุงสภาพของบรรดาบ่าวของพระองค์ และเรียกร้องสู่สิ่งอันเป็นความรอดพ้นและความดีงามของพวกเขา ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ และพระองค์ สُبْحَانَهُ ไม่มีหุนส่วนใดในทุกสิ่งดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾﴾

"อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง"62 [อิซซุหมัร : 62]

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ يُعْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾﴾

"แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันครองคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้กำหนดทำหน้าที่บริการ ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่าการสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก" [ซูเราะฮ์ อัลอะรอฟ : 54]

และอีกประการหนึ่งของการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา คือ การศรัทธาต่อพระนามของอัลลอฮ์ทั้งดงามและคุณลักษณะของพระองค์ที่สูงส่ง ตามที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานของพระองค์อันทรงเกียรติ และที่ได้รับการยืนยันจากเราะสุลของพระองค์ผู้ซื่อสัตย์ โดยไม่มีการบิดเบือน ไม่ปฏิเสธกับสิ่งใด ไม่เทียบวิธีการกับสิ่งใด และไม่มีการเทียบเคียง

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

"ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงไต่หยินผู้ทรงเห็น" (อัซ-ซุรอ : 11)

ดังนั้น วาญิบต้องยอมรับสิ่งเหล่านั้นตามที่ปรากฏ โดยไม่ต้องตั้งคำถามว่า 'อย่างไร' พร้อมกับศรัทธาต่อความหมายอันยิ่งใหญ่ที่สิ่งเหล่านั้นชี้ให้

เห็น ซึ่งเป็นคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติและยิ่งใหญ่ และวาญิบต้องเชื่อในคุณลักษณะของพระองค์ด้วยคุณลักษณะที่เหมาะสม โดยไม่มีสิ่งใดคล้ายคลึงกับคุณลักษณะใด ๆ ของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า" และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^(v)

"ดังนั้น พวกเจ้าอย่ายกอุทาหรณ์ทั้งหลายกับอัลลอฮ์เลย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้เท่าพระองค์" (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 74)

ดังนั้น นี่คือ ความเชื่อของอะฮ์ลุลซุนนะฮ์ วาลญะมาอะฮ์ ที่มาจากบรรดาเศาะหาบะห์ของเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ และบรรดาผู้ที่ตามพวกเขาอย่างดีงาม ในเรื่องพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ และนี่คือสิ่งที่อิมาม อะบู อัลหะสัน อัลอัชชะรีฟ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ ได้ถ่ายทอดไว้ในหนังสือ "อัลมะกอလာต" จากบรรดาอะฮ์ลุลหะดีษและอะฮ์ลุลซุนนะฮ์ และมีผู้อื่นจากบรรดานักวิชาการและผู้ศรัทธาได้ถ่ายทอดไว้ด้วย

ท่านอัลเอาซาอียี เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: "มีผู้ถามอัช-ชูฮรีรีย์และมักฮูลเกี่ยวกับบรรดาโองการที่ว่าด้วยคุณลักษณะ (ของอัลลอฮ์) ทั้งสองจึงกล่าวว่า "จงปล่อยให้บรรดาโองการเหล่านั้นเป็นไปตามที่มันมา"¹."

¹ บันทึกลงโดยอัลลาละกาอียี ใน ชัรหฺ อุศูล อัลอิวดีกอด (735) และอิบนุ อับดิลบร ใน ญามิอุลอิสลาม วัฟฎิลี (1801) แต่ใช้ถ้อยคำว่า "บรรดาหะดีษ" แทน

และอัลเอาซาอีย์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวอีกเช่นกันว่า:
(พวกเราและบรรดาตาบิอินจำนวนมากต่างเคยกล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ — มหาบริสุทธิ์พระองค์ —
ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์
และพวกเราศรัทธาในบรรดาคุณลักษณะที่มีมารายงานอยู่ใน
ซุนนะฮ์)¹.

และท่านวะลีด บิน มุสลิม เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า:
(มีผู้ถาม มาลิก, อัล-เอาซาอีย์, อัล-ลัยษ บิน ซะอูด
และซุฟยาน อัช-เชารีย์ เราะหิมะฮุลลอฮ์
เกี่ยวกับบรรดารายงานที่มีมาถึงในเรื่องคุณลักษณะ (อัศ-
ศิฟาต) ของอัลลอฮ์ แล้วพวกท่านทั้งหมดกล่าวว่า:
จงปล่อยให้เป็นที่มั่นมา โดยไม่ถามว่า “อย่างไร” (บิลากัยฟี)²).

และเมื่อมีผู้ถามท่านรอบีอะฮ์ บิน อบี อับดุลเราะฮ์มาน -
ซีคของอิมามมาลิก ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาต่อทั้งสองท่าน-
เกี่ยวกับการสถิต ท่านกล่าวว่า: “การสถิตนั้นเป็นที่ทราบชัด
และสภาพว่าเป็นอย่างไรนั้นเกินกว่าที่สติปัญญาจะหยั่งถึง
และความเป็นเราะฮูลนั้นมาจากอัลลอฮ์

“บรรดาอายุตว่าด้วยคุณลักษณะ” และถ้อยคำของท่านว่า:
“จงอย่าทอดหะดีษเหล่านี้ตามที่มั่นมา และอย่าได้โต้เถียงเกี่ยวกับมัน”

- 1 บันทึกลงโดยอัล-บัยฮะกีเย ในหนังสือ อัลอัสมาว์ วัตศิฟาต (865) และอิบนุตัยมียะฮ์
ได้รับรองสายรายงานว่าเป็นสายรายงานที่เศาะฮีหฺ ในหนังสือ อัลอะมะรียะฮ์ (หน้า: 269)
และอัช-ชะฮะบีย ใน อัล-อรัฎ (2/223) กล่าวว่า:
บรรดาผู้รายงานของมันเป็นอิมามที่เชื่อถือได้
- 2 บันทึกลงโดย อัลลาละกาอีย์ ในหนังสือ ชรหฺ อุศูล อัลอิอติกอต (930) และอัลบัยฮะกีเย
ในหนังสือ อัลอัสมาว์ วัตศิฟาต (955)

และหน้าที่ของเราะซูลคือการประกาศโดยชัดแจ้ง
และหน้าที่ของเราคือการศรัทธายืนยัน”¹

และเมื่อมีผู้ถามอิหม่ามมาลิก เราะฮิมะซูลลอฮ์
เกี่ยวกับเรื่องนั้น ท่านได้กล่าวว่า :

(อัลฮิสติวฮ์นั้นเป็นสิ่งที่ทราบชัด
ส่วนลักษณะว่าเป็นอย่างไรนั้นไม่เป็นที่รู้
การศรัทธาต่อเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบ
และการตั้งคำถามเกี่ยวกับมันเป็นบิดอะฮ์)

แล้วท่านจึงกล่าวแก่ผู้ถามว่า:

ฉันไม่เห็นเจ้าเป็นอื่นใดนอกจากเป็นคนชั่ว!

และท่านได้สั่งให้พาเขาออกไป จึงถูกนำตัวออกไป².

และความหมายนี้ยังมีรายงานจาก มารดาแห่งศรัทธาชน อุมมุ
สะละมะฮ์ เราะฎีวัลลอฮ์อันฮา:

และท่านอิหม่าม อับดูรเราะฮ์มาน อิบดุลมุบาร็อก
ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาต่อท่าน กล่าวว่า :

(เรารู้จักพระเจ้าของเรา มหาบริสุทธิ์จึงมีแต่พระองค์
ว่าพระองค์ทรงอยู่เหนือฟากฟ้า
สถิตอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์

¹ บันทึกโดย อัลลาละกาอีย ในหนังสือ ชรัฮ์ อุซูล อัลอิจติกออด (665) และอัลบัยฮะกีฮ์
ในหนังสือ อัลฮัสมาฮ์ วัตศิฟาท (868)

² บันทึกโดย อัลลาละกาอีย ในหนังสือ ชรัฮ์ อุซูล อัลอิจติกออด (664) และอับดุลอิม ในหนังสือ
หิลละตุลเอาลียาฮ์ (325/6) และอัลบัยฮะกีฮ์ ในหนังสือ อัลฮัสมาฮ์ วัตศิฟาท (867)

³ บันทึกโดยอัลมุชชีกีย ในหนังสืออัลมุชชีกียาต (29), อิบนุบัฏญาฮ์ ในหนังสืออัลอิบานะฮ์
(120) และอัลลาละกาอีย ในหนังสือชรัฮ์ อุซูล อัลอิจติกออด (663)

ทรงแยกออกจากทุกสิ่งที่พระองค์สร้าง)¹.

ถ้อยคำของบรรดาอิมามในประเด็นนี้มีอยู่อย่างมากมายยิ่ง จนไม่อาจถ่ายทอดได้ครบถ้วนภายในการบรรยายครั้งนี้ และผู้ใดประสงค์จะเข้าถึงรายละเอียดจำนวนมากในเรื่องนี้ ก็ให้ย้อนกลับไปศึกษาสิ่งที่บรรดานักวิชาการแห่งสุนนะฮ์ได้บันทึกไว้ในประเด็นนี้ เช่น หนังสือ “อัส-สุนนะฮ์” ของอับดุลลอฮ์ บุตรของอิหม่ามอะหมัด หนังสือ “อัด-เตอาฮีด” ของอิหม่ามผู้ทรงเกียรติ มุฮัมมัด บิน คุซัยมะฮ์ หนังสือ “อัส-สุนนะฮ์” ของอบู อัลกอซิม อัล-ลาละกาฮี อัด-ดีอบะรี หนังสือ “อัส-สุนนะฮ์” ของอบูบักร บิน อบี อาศิม และคำตอบของชัยคุลอิสลาม อิบน์ตุย์มียะฮ์ แก่ชาวหะมะฮ์ ซึ่งเป็นคำตอบที่ยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยประโยชน์อย่างยิ่ง โดยท่าน (ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาท่าน) ได้อธิบายไว้ในนั้นถึงอะกิดะฮ์ของอะฮ์ลุลซุนนะฮ์อย่างชัดเจน และถ่ายทอดคำกล่าวของพวกเขาไว้เป็นอันมาก พร้อมทั้งบรรดาหลักฐานตามบทบัญญัติศาสนาและหลักฐานทางปัญญา ที่ยืนยันความถูกต้องของสิ่งที่อะฮ์ลุลซุนนะฮ์กล่าวไว้ และหักล้างความเท็จของสิ่งที่คู่กรณีของพวกเขากล่าวอ้าง. ดังนั้น บทนิพนธ์ของท่านที่มีชื่อว่า อัด-ตัดมูรียะฮ์ ก็เช่นกัน ได้ขยายความไว้โดยกว้างขวาง ชี้แจงหลักความเชื่อของอะฮ์ลุลซุนนะฮ์พร้อมหลักฐานจากัด

¹ บันทึกโดย อัดดารีมีย์ ใน อีรรัต อะลา อัลญะฮีมียะฮ์ (67) และอัลบัยฮะกีฮ์ ใน อัลอัสมาอ์ วัศศิฟาต (903)

วทศานาและเหตุผลทางปัญญา (นะกลีย์และอักษีย์)
และตอบโต้บรรดาผู้คัดค้านด้วยสิ่งที่ทำให้ความจริงประจักษ์
และทำให้ความเท็จพินาศ

อันเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ใดก็ตามจากหุมบรรดาผู้รู้ที่พินิจพิเคราะห์
ในเรื่อนั้นด้วยเจตนาที่ดีงามและความปรารถนาที่จะรู้ความ
จริง สรุปคือ:

ความเชื่อของอะฮ์ลซุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ในเรื่องของพระนาม
และคุณลักษณะ คือว่า พวกเขายืนยันสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงยืนยันไว้แก่พระองค์เองในคัมภีร์ของพระองค์
หรือสิ่งที่เราะสูลของพระองค์ มุฮัมมัด ﷺ
ได้ยืนยันแก่พระองค์ในสุนนะห์ของท่าน

โดยการยืนยันดังกล่าวปราศจากการเปรียบเสมือนกับสิ่งใด
และพวกเขาถือว่าพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงบริสุทธิ์พ้นจากความคล้ายคลึงกับสิ่งถูกสร้างของพระองค์
โดยเป็นการประกาศความบริสุทธิ์ที่ปลอดจากการปฏิเสธ
(تعطيل) ดังนั้นพวกเขาจึงปลอดพ้นจากความขัดแย้ง

และพวกเขาได้ปฏิบัติตามหลักฐานทั้งหมด
ด้วยการชี้้นำจากอัลลอฮ์
เพราะหนึ่งในสุนนะฮ์ของอัลลอฮ์สำหรับผู้ที่ยึดมั่นในสัจธรรม
ที่พระองค์ได้ส่งศาสนทูตมา

และเขาได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในสิ่งนั้น
และมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ในการแสวงหามัน
พระองค์จะทรงชี้นำเขาสู่สัจธรรม
และจะทำให้หลักฐานของเขาปรากฏขึ้น

อย่างที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า"

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

"แต่ที่เราได้ให้ความจริงทำลายความเท็จแล้วเราก็ให้มันเสียหายไป แล้วมันก็จะมลายสิ้นไป..." (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 18)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾﴾

"และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ข้อสงสัย) ใด ๆ มาแย้งเจ้า เว้นแต่เราจะได้นำความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง" (ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรกออัน : 33)

ส่วนผู้ที่ขัดกับบรรดาอะฮ์ลุลซุนนะฮ์ในความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์นั้น ย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะขัดแย้งกับหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษ ตลอดจนหลักฐานทางสติปัญญา พร้อมทั้งตกอยู่ในความขัดแย้งอย่างชัดเจนในทุกสิ่งที่ตนยืนยันและปฏิเสธ อิหม่ามอิบนุกะซีร์ เราะหิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวถ้อยคำอันงดงามไว้ในตีฟซีร์ที่มีชื่อเสียงของท่านเกี่ยวกับประเด็นนี้ ทั้งนี้เมื่อท่านกล่าวถึงดำรัสของอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ล ว่า:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ...﴾

"แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน

แล้วสถิตอยู่บนบัลลังก์..." [ซูเราะฮ์ อัลอะอ์รอฟ : 54]

และเห็นสมควรถ่ายทอดไว้ ณ ที่นี้
เนื่องจากประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของมัน แล้วท่าน
เราะหิมะฮุลลอฮ์ ยังได้กล่าวไว้ โดยมีเนื้อความว่า :

(ในประเด็นนี้ ผู้คนมีทัศนะและถ้อยคำมากมายยิ่งนัก
ซึ่งที่นี้หาใช่สถานที่สำหรับขยายความนั้นไม่
แต่ทว่าในเรื่องนี้

เราดำเนินตามมัซฮับของบรรพชนผู้ทรงคุณธรรม (อับซ-
สะละฟุศศอลิห์) คือ อีหม่ามมาลิก อีหม่ามอัลเอวารีซาอีย์
อีหม่ามอับ-เซารีย์ อีหม่ามอัลลัยษ อิบนุ สะอ์ด อีหม่ามซาฟีอีย์
อีหม่ามอะฮ์มัด อิบนุหัมบัล อีหม่ามอิสฮาก อิบนุ รอฮะวัยษ
และท่านอื่นๆ

จากบรรดาอีหม่ามของบรรดามุสลิมทั้งในอดีตกาลและยุคปัจ
จุบัน ซึ่งนั่นคือ:
ปล่อยให้ถ้อยคำเหล่านั้นผ่านไปตามที่ปรากฏ โดยไม่มีการตั้ง
คำถามถึงรูปแบบ (ตะกยิฟ) ไม่มีการเปรียบเทียบ (ตะชบิฮ์),
และไม่มีการปฏิเสธ (ตะอ์ฎิล) ส่วนความหมายที่ดูเฟิ่นๆ
แล้วถูกนึกขึ้นในจิตใจของผู้ที่เปรียบเทียบนั้นถูกปฏิเสธจาก
อัลลอฮ์อย่างสิ้นเชิง

เพราะไม่มีสิ่งใดในสิ่งที่พระองค์สร้างมาเหมือนกับพระองค์

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

"ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงเห็น" (อับ-ซุรอ : 11) แท้จริงแล้ว
เรื่องนี้เป็นดังที่บรรดาอีหม่ามได้กล่าวไว้ โดยในหมู่พวกเขา

นุอัยม์ บิน ฮัมมาด อัลคฺซาอียฺ ผู้เป็นชียคฺของอัลนุคอรียฺ ได้กล่าวว่า: “ผู้ใดที่เปรียบเทียบอัลลอฮฺกับสิ่งที่พระองค์สร้าง ถือว่าตกศาสนา

และผู้ใดที่ปฏิเสธคุณลักษณะที่อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงพระองค์เอง ก็ถือว่าตกศาสนาเช่นกัน”¹

และสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงอธิบายถึงพระองค์เองและที่ท่านศาสนทูตของพระองค์ได้อธิบายไว้ นั้น ไม่ใช่การเปรียบเทียบ (อัลลอฮฺเหมือนมัลคฺลุค) ดังนั้น

ใครที่ยืนยันคุณลักษณะสำหรับอัลลอฮฺผู้สูงส่งตามที่ระบุในโองการที่ชัดเจนและรายงานที่ถูกต้อง โดยเป็นไปในลักษณะที่เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ และปฏิเสธความบกพร่องทั้งปวงจากอัลลอฮฺ แท้จริงเขาก็ได้ดำเนินตามหนทางแห่งทางนำแล้ว”².

จบคำกล่าวของอิบนุกะษีร เราะหิมะฮุลลอฮฺ.

และสิ่งที่ยังรวมอยู่ในการศรัทธาต่ออัลลอฮฺด้วยก็คือ การยึดมั่นว่า การศรัทธาคือคำพูดและการกระทำ ระดับความศรัทธาจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟัง และจะลดลงด้วยการฝ่าฝืน และไม่อนุญาตให้ตัดสินให้มุสลิมคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเพราะบาปใด ๆ ที่ต่ำกว่าการตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธา เช่น การชินา

¹ บันทึกลงโดยอับชะฮะบียฺ ในหนังสือ อัลอฺลุวฺ (464) และอัลบานียฺได้กล่าวไว้ในหนังสือ มุคตะเศร อัลอฺลุวฺ (หน้า 184) ว่า: “และนี่คือสายรายงานที่เศาะฮิหฺ บรรดาผู้รายงานของมันล้วนเป็นที่เชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ”

² ตัฟซีรอิบนุกะษีร (3/426-427).

ซึ่งพระองค์ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมาเพื่อเชื่อฟังพระองค์
และทรงกล่าวถึงคุณลักษณะของพวกเขานี้ไว้ว่า:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِالْقَوْلِ
وَهُمْ بِأَمْرِهِۦٓ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ يَعْلَمُونَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ
أَرَادَ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِۦٓ مُشْفِقُونَ ﴿٦٨﴾﴾

"และพวกเขา (มุชริกุน) กล่าวว่
พระผู้ทรงกรุณาปราณีทรงยึดมลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร
มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ว่าพวกเขา (มลาอิกะฮ์)
เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ"

"พวกเขาจะไม่ชิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์
และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์"

"พระองค์ทรงรอบรู้ สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา
และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด
นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย
และเนื่องจากความกลัวพวกเขาจึงเนื้อตัวสั่น"

(อัล-อันบิยาฮ์ : 26-28)

และพวกเขามีหลายจำพวก:

ในหมู่พวกเขามีผู้ที่ถูกมอบหมายให้แบกบัลลังก์
และในหมู่พวกเขามีบรรดาผู้ดูแลสวรรค์และนรก
และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ถูกมอบหมายให้รักษาการงานของบ่
วทั้งหลาย ประการที่สอง:
การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์โดยละเอียด กล่าวคือ

เราศรัทธาต่อผู้ที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้ระบุชื่อไว้ในหมู่พวกเขา เช่น ญิบรออีล ผู้ถูกมอบหมายให้รับวะฮีย์ลงมาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา และมีกาอีล ผู้ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เรื่องน้ำฝน และมาลิก ผู้ดูแลนรก และอิสรอฟีล ผู้ถูกมอบหมายให้เป่าสังข์ดังที่มีการกล่าวถึงพวกเขาในหะดีษเศาะเฮียะฮ์ โดยหนึ่งในนั้นคือ: ที่ปรากฏในเศาะเฮียะฮ์ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า :

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِنْ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ».

"อัล-มะลาอิกะฮ์พระองค์ทรงสร้างจากแสงรัศมี และญินพระองค์ทรงสร้างจากเปลวไฟ และได้สร้างอาดัมเหมือนที่ได้อธิบายให้แก่พวกท่าน(ในอัลกรุอาน)"¹ บันทึกโดยมุสลิม ในเศาะฮีหฺ มุสลิม

หลักข้อที่สาม: การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

ซึ่งประกอบด้วยอีก 2 ประการ:

ประการที่หนึ่ง: การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์โดยรวม; นั่นคือ

อัลลอฮ์ได้ประทานบรรดาคัมภีร์ลงมาแก่บรรดานบีและบรรดาเราะซูลของพระองค์ เพื่อชี้แจงสิทธิของพระองค์ และเพื่อเชิญชวนไปสู่พระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา

¹ บันทึกโดยมุสลิม (2996) จากหะดีษของอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ทรงตรัสว่า :

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ...﴾

"โดยแน่นอน

เราได้ส่งบรรดารอซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอัน
ชัดแจ้ง

และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพว
กเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม..." (ซูเราะฮ์
อัล-หะดีด : 25) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

"มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน

ภายหลังอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และผู้ตักเตือน

และได้ทรงประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมากับ
พวกเขาด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในสิ่ง
ที่พวกเขาขัดแย้งกัน..." (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 213)

ประการที่สอง: การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์โดยละเอียด
กล่าวคือ

เราศรัทธาในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงระบุชื่อไว้จากคัมภีร์เหล่านั้น
เช่น อัล-เตารอต อินญิล อัจชะบूर และอัลกุรอาน
และเชื่อมั่นว่าอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ประเสริฐที่สุดและเป็นคัม
ภีร์เล่มท้ายสุด

เป็นคัมภีร์ที่คุ้มกำกับเหนือบรรดาคัมภีร์ทั้งหมด
 และยืนยันถึงความจริงของบรรดาคัมภีร์เหล่านั้น
 และแท้จริงมันคือคัมภีร์ที่มนุษย์ทุกคนต้องปฏิบัติตามและใช้ตัดสิน
 ควบคู่กับซุนนะฮ์ที่ถูกต้องจากเราะซูลลลอฮ์ ﷺ
 ได้ยืนยันไว้ เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงส่งเราะซูลของพระองค์
 มุฮัมมัด ﷺ เป็นเราะซูลไปยังญินและมนุษย์ทั้งหมด
 และทรงประทานอัลกุรอานนี้ลงมาแก่ท่าน
 เพื่อให้ท่านใช้มันตัดสินระหว่างพวกเขา
 และทรงทำให้มันเป็นการเยียวยาสิ่งที่อยู่ในทรงอก
 เป็นการชี้แจงสำหรับทุกสิ่ง
 และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
 ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿๑๕๕﴾﴾

"และนี่แหละคือคัมภีร์
 ที่มีความจำเริญซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ลงมายังเจ้า
 จงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง
 เพื่อที่ว่าพวกเจ้าจะได้รับ ความกรุณาเมตตา" (ซูเราะฮ์ อัล-
 อันอาม : 155) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสไว้ว่า:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

"และเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง
 และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา
 และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม" (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺลุ : 89)
 และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (158)

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย
แท้จริงฉันคือรอซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล
ซึ่งพระองค์นั้นอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า
และแผ่นดินเป็นของพระองค์
ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะ
นอกจากพระองค์เท่านั้นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
ผู้เป็นนะบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และดาร์สทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขา
เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ" (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ
: 158). และบรรดาอายะฮ์ในความหมายนี้มีมากมาย

หลักข้อที่สี่: ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

ซึ่งประกอบด้วย 2 ประการเช่นกัน: ประการแรก:
การศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลโดยรวม
หมายถึงเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ส่งบรรดาเราะซูลไปยังปวงบ่าวของพระองค์
ให้เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน
และเป็นผู้เรียกร้องสู่ความจริง ดังนั้นผู้ใดตอบรับพวกเขา
ก็จะได้รับความผาสุก และผู้ใดฝ่าฝืนพวกเขา
ก็จะประสบกับความผิดหวังและความสำนึกเสียใจ

และคนสุดท้ายและผู้ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขา
คือท่านนบีของเรา มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์
คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ดังที่อัลลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ
(โดยบัญญัติว่า) พวกเจ้าจงเคารพภักดีอัลลลอฮ์
และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจ็ด..." [อัน-นะหฺล : 36]
และอัลลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

"คือบรรดาเราะซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ
อ้างแก้ตัวแก่อัลลลอฮ์ได้ หลังจากบรรดาระซูลเหล่านั้น..."
(ซูเราะฮ์ อัน-นีสาว์ : 165) และอัลลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

"มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขา
แต่เป็นรอซูลของอัลลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี..."
(อัลอะหฺซาบ : 40)

ประการที่สอง: การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตโดยละเอียด
ด้วยการศรัทธาโดยละเอียดและระบุเฉพาะเจาะจงต่อผู้ที่อัลล
ลอฮ์ได้ทรงเอ่ยนามไว้ในหมู่พวกเขา
หรือผู้ที่มีรายงานยืนยันจากเราะซูลลลอฮ์ ﷺ
ถึงการเอ่ยนามของเขา เช่น นุฮ ฮูด ศอลิฮ อิบรอฮีม และผู้อื่น
ขอความจำเริญและสันติสุขจงมีแด่พวกเขา

และแต่ครอบครัวของพวกเขาและบรรดาผู้ติดตามของพวกเขา

หลักข้อที่ห้า: การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์

ซึ่งประกอบด้วย:

การศรัทธาในทุกสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ ﷺ ได้แจ้งไว้ว่าจะเกิดขึ้นหลังจากความตาย เช่น

การทดสอบในหลุมฝังศพ

การลงโทษและความโปรดปรานในหลุมฝังศพ

และสิ่งที่เกิดขึ้นในวันกิยามะฮ์ (วันพิพากษา)

จากความน่าสะพรึงกลัว ความยากลำบาก สะพานสิรอกุ

ตาซัง การสอบสวน (หิซาบ) การตอบแทน (ญะซาอ์)

และการแจกจ่ายบันทึกความดีความชั่ว (เศาะหิฟะฮ์) แก่ผู้คน

โดยจะมีผู้ที่รับบันทึกด้วยมือขวา

และผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย หรือรับจากด้านหลังของเขา"

และรวมอยู่ในการศรัทธานี้ด้วย: การศรัทธาต่อบ่อตีมน้ำ (อัล-หะฎูลเมารูด) ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

และการศรัทธาต่อสวรรค์และนรก

รวมถึงการที่ผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา

และการที่พระองค์จะทรงตรัสกับพวกเขา ตลอดจนถึงสิ่งอื่น ๆ

ที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานอันทรงเกียรติและสุนนะฮ์ที่ถูกต้อง

จากเราะสูลของอัลลอฮ์ ﷺ ดังนั้น

บ่าวจำเป็นต้องศรัทธาในสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด

และยืนยันความจริงตามวิธีการที่อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ได้ชี้แจงไว้

หลักข้อที่หก : การศรัทธาต่อภคสภาวการณ์

การศรัทธาประกอบด้วย 4 ประการ:

ประการแรก: การศรัทธาว่า
อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่จะเกิดขึ้น
และทรงรู้สภาพการณ์ของปวงบ่าวของพระองค์
ริซกีของพวกเขา อายุขัยของพวกเขา
และการทำงานของพวกเขา ตลอดจนกิจการอื่น ๆ ของพวกเขา
และไม่มีสิ่งใดในบรรดาสิ่งเหล่านั้นจะออกจากความรู้ของ
อัลลอฮ์ได้ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

"และจงรู้ด้วยว่า

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 231) และอัลลอฮ์ อัซซะวะญัล ตรัสว่า:

﴿...لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

"เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกอย่าง
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งด้วยความรอบรู้
(ของพระองค์) [ซูเราะฮ์ อัญ-ฎะฮ์ลัก : 12]

ประการที่สอง:

ศรัทธาว่าแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกทุกสรรพสิ่งที่พระองค์ไ
ด้ทรงกำหนดและทรงตัดสินไว้แล้ว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿١﴾﴾

"แน่นอน เรารู้ดีว่า
ก็มากน้อยแล้วที่แผ่นดินทำให้พวกเขา มีจำนวนลดน้อยลง
และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึกรักษาไว้" (ซูเราะฮ์ ก้อฟ : 4)
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿...وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾

"และทุกสิ่งนั้น
เราได้รวบรวมไว้อย่างครบถ้วนในบันทึกอันชัดแจ้ง" (ซูเราะฮ์
ยาซีน : 12) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

"เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน
แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว
แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์" [ซูเราะฮ์
อัลฮัจญ์ : 70]

ระดับที่สาม: ศรัทธาต่อความประสงค์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา
อันสัมฤทธิ์ผลโดยเด็ดขาด
สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น
และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น
ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

"แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์"

(ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 18) และอัลลอฮ์ อับซหะวะญ์ล ตรัสว่า:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (81)

"แท้จริงพระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มั่นว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา" (ซูเราะฮ์ ยาซีน : 82) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสไว้ว่า:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (82)

"และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์" (อัตตะกวีร : 29)

ประการที่สี่: ศรัทธาว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ไม่มีผู้สร้างอื่นนอกจากพระองค์ และไม่มีพระผู้อภิบาลอื่นนอกจากพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (83)

"อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลทุกสิ่ง" (ซูเราะฮ์ อับ-ซุมร : 62) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَدْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ (84)

"โอ้มนุษย์เอ๋ย!

พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ

ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น
ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป
(จากความจริง)" (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 3)

ดังนั้น การศรัทธาต่อกฏสภาวะการณ์
ย่อมครอบคลุมการศรัทธาต่อทั้งสี่ลำดับเหล่านั้นทั้งหมด
ตามความเชื่อของอะฮ์ลซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์
ตรงกันข้ามกับผู้ปฏิเสธบางส่วนของสิ่งดังกล่าวในหมู่ชนแ
ห่งบิดอะฮ์

และส่วนหนึ่งจากเรื่องสำคัญในหลักความเชื่อที่ถูกต้องซึ่ง
อะฮ์ลซุนนะฮ์ยึดถือคือ: การรักและโกรธเพื่ออัลลอฮ์
และความเป็นมิตรเพื่ออัลลอฮ์และความเป็นศัตรูเพื่ออัลลอฮ์
ทั้งหมดนี้คือหลักการยึดมั่นเกี่ยวกับอัลละลาฮ์และอัลบะรอฮ์
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

ดังนั้น
ผู้ศรัทธาย่อมรักบรรดาผู้ศรัทธาและมีความภักดีต่อพวกเขา
และยอมเกลียดชังบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเป็นศัตรูกับพว
กเขา
และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ในระดับหัวแถวของประชาชาตินี้ก็คือ
อับรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านเราะซูล ﷺ
ทั้งนี้ตามที่เป็นที่ยึดถือในหมู่อะฮ์ลซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์
พวกเขารักและมีความภักดีต่อบรรดาเศาะฮาบะฮ์
และเชื่อมั่นว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ประเสริฐรองลงมาจากบรรดาน
บี จากคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ว่า:

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ».

“ยุคที่ดีที่สุดคือยุคของฉัน

ต่อมาก็คือรุ่นหลังจากพวกเขา และรุ่นหลังจากพวกเขา”¹
หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง

และพวกเขา (อะฮฺลุลสุนนะฮฺ) เชื่อว่า
ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขานั้นคือ: ท่านอับูบักร์ อัศ-ซิดดีก
ถัดมาคือ ท่านอุมร์ อัล-ฟารุก ถัดมาคือ ท่านอุษมาน
ซุนนุรียอน ถัดมาคือ ท่านอะลี อัล-มรตะฎอ
เราะฎียัลลอฮฺอันฮุม แล้วถัดมาคือ
เศาะฮาบะฮ์ที่เหลือในสิบคน แล้วถัดมาคือ เศาะฮาบะฮ์คนอื่น
ๆ ที่เหลือ เราะฎียัลลอฮฺอันฮุม
และพวกเขางดเว้นจากการพูดถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่
างกัน - กล่าวคือระหว่างบรรดาเศาะฮาบะฮ์ - และพวกเขา
(อะฮฺลุลสุนนะฮฺ)

เชื่อว่าในการนั้นพวกเขาทั้งหมดได้ใช้ดุลยพินิจ

(อิญญัตฮาด) ผู้ที่ตัดสินถูกต้องจะได้รับสองผลบุญ
ส่วนผู้ที่ตัดสินผิดพลาดจะได้รับหนึ่งผลบุญ

และพวกเขา (อะฮฺลุลสุนนะฮ์)
รักครอบครัวของท่านเราะซูล ﷺ ซึ่งเป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน
และให้ความภักดีต่อพวกเขา และให้ความภักดีต่อ
บรรดาภรรยาของท่านเราะซูลของอัลลอฮ์
ซึ่งเป็นมารดาของผู้ศรัทธาและวิงวอนขอความโปรดปรานจา

¹ บันทึกโดยอัลบุคอรี (3651) และมุสลิม (2533) จากหะดีษของ อับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด
เราะฎียัลลอฮฺอันฮุ

กอัลลอฮ์ให้แก่พวกเขาทุกคน

และพวกเขาปฏิเสธแนวทางของเราะฟีฎะฮฺ (ชีอะฮ์)

ที่เกลียดชังบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านเราะสุลุลลอฮ์

ﷺ และว่าร้ายต่อพวกเขา

อีกทั้งยกย่องอะฮฺลุลบัยตุ่เกินความพอดี

และยกพวกเขาเหนือสถานะที่อัลลอฮ์

อัสซะวะญ์ละทรงกำหนดไว้ให้แก่พวกเขา เช่นเดียวกัน

พวกเขายังปฏิเสธแนวทางของนะวาศิบที่ทำร้ายอะฮฺลุลบัยตุ่

วายคำพูดหรือการกระทำ

ดังนั้นสิ่งที่เราได้กล่าวมาทั้งหมดนี้

ล้วนอยู่ภายใต้ความเชื่อที่ถูกต้อง

ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงส่งเราะสุลของพระองค์คือมุฮัมมัด

ﷺ มาพร้อมกับความเชื่อนี้

และความเชื่อนี้คือความเชื่อที่จำเป็นต้องศรัทธาถ้อยมัน

ยึดมั่นปฏิบัติตาม ดำรงตนอย่างเที่ยงตรงอยู่บนมัน

และระมัดระวังจากสิ่งที่ขัดแย้งกับมัน

และมันคือความเชื่อของกลุ่มอันนาญียะฮ์(กลุ่มที่ได้รับความ

ปลอดภัย) คืออะฮ์ลุลซุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ ซึ่งท่านนบี

ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَدَّلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ

أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

"จะมีกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉันที่ยืนหยัดอยู่ในแนว

ทางที่เที่ยงตรง ไม่มีใครสามารถทำอันตรายต่อพวกเขาได้

จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้มาถึง

ในขณะที่พวกเขาที่ยืนหยัดอยู่ (ในแนวทางดังกล่าว)"¹,
และในบางรายงาน กล่าวว่า

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

"จะยังคงมีกลุ่มหนึ่งจากประชาชาติของฉันที่ยืนหยัดอยู่ใน
แนวทางที่เที่ยงตรง ซึ่งได้รับชัยชนะ"², ท่านนบี
ﷺ ได้กล่าวว่า:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ
وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَفَتَرِقَ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً
فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي»

"ชาวยิวนั้นได้แตกออกเป็น 71 กลุ่ม
และชาวคริสเตียนได้แตกออกเป็น 72 กลุ่ม
และประชาชาติของฉันจะแตกออกเป็น 73 กลุ่ม
ทั้งหมดอยู่ในไฟนรก ยกเว้นกลุ่มเดียวเท่านั้น"
พวกเขา กล่าวว่า แนวทางนั้นคือใคร โอ้
ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์? เขากล่าวว่า
"คือแนวทางของฉันและบรรดาสาวกของฉัน"³

¹ บันทึกโดยมุสลิม (1920) จากหะดีษของเซาบัน เราะฎิยัลลอฮุอันฮู

² บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ (3952) จากหะดีษของเซาบัน เราะฎิยัลลอฮุอันฮู
และอิบนุหิบบาน (6714) และอัลหาคิม (8653) ได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษเศาะฮีห

³ บันทึกโดยออตตริมีซีย (2641) จากหะดีษของ अब्दুলلّٰه ابن ابى مرّة เราะฎิยัลลอฮุอันฮู
และอัลมุนาวิยีกสาวในหนังสือ "ฟัยฎุลกอติร" (5/347) ว่า: "ในสายรายงานมี
อับดุลเราะฮ์มาน ابنุ ซิยาต อัลอัฟริกียกัย อัชชะอะบียีกกล่าวว่า: พวกเขาจัดว่าเขาแกะอะฮ์ฟ
และอัลบานียได้ให้สถานะว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหในหนังสือเศาะฮีหุลญะมาอี (5343)

หลักการเชื่อมั่นต่างๆ

ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อหลักการศรัทธาที่ถูกต้อง

บรรดาผู้ที่เปียงเบนออกจากอะกีดะฮ์นี้ และผู้ที่ดำเนินอยู่บนแนวทางที่ตรงกันข้ามกับมันนั้น พวกเขามีหลายจำพวก ดังนั้นส่วนหนึ่งจากพวกเขา นั่นคือ : บรรดาผู้เคารพสักการะรูปปั้นเจว็ดและรูปเคารพ มะลาอิกะฮ์ เอลียาฮ์ ญิน บรรดาต้นไม้และบรรดาหิน และอื่น ๆ ดังนั้นพวกเขาเหล่านั้นจึงมิได้ตอบรับการเรียกร้องของบรรดาเราะสุล แต่กลับฝ่าฝืนและดื้อดึงขัดขืนต่อพวกท่าน ดังที่กุเรชและบรรดาหมู่เหล่าชาวอาหรับได้กระทำต่อท่านนบีของพวกเรา

มุฮัมมัด ﷺ พวกเขาวิงวอนต่อบรรดาสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชา ให้สนองความต้องการต่างๆ ให้ผู้ป่วยหายจากโรคร้าย และให้ได้รับชัยชนะเหนือศัตรู และพวกเขาก็เชือดสัตว์บูชาให้แก่พวกมัน และบนบานให้แก่พวกมัน

ครั้นเมื่อท่านเราะสุล ﷺ ได้ตำหนิพวกเขาต่อสิ่งนั้น และได้สั่งให้พวกเขาอุทิศการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวอย่างบริสุทธิ์ใจ

พวกเขาก็ประหลาดใจต่อสิ่งนั้นและปฏิเสธมัน และกล่าวว่า:

﴿أَجْعَلْ آلِهَةً إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾

"เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ ? แท้จริงนี้เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ" (ศ็อด : 5)

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ﷺ ยังคงเชิญชวนพวกเขาไปสู่อัลลอฮ์
ตักเตือนพวกเขาจากการตั้งภาคี
และอธิบายให้พวกเขาเข้าใจถึงความจริงแท้ของสิ่งที่ท่านได้
เรียกร้องพวกเขาไปสู่
จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงชี้้นำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะชี้้นำจาก
พวกเขา
แล้วหลังจากนั้นพวกเขาก็เข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่
คณะ
กระทั่งศาสนาของอัลลอฮ์ได้ปรากฏชัยชนะเหนือศาสนาทั้งป
วง
ภายหลังจากการเชิญชวนอย่างต่อเนื่องและการต่อสู้อันยาว
นานของเราะซูลลลอฮ์ ﷺ และบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
ตลอดจนบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาอย่างดียิ่ง
แล้วสภาพการณ์ก็ได้เปลี่ยนแปลงไป
และความไม่รู้ได้ครอบงำผู้คนส่วนใหญ่
ดังนั้นคนส่วนมากจึงได้กลับไปสู่ศาสนาของยุคญาฮิลียะฮ์
ด้วยการเกินเลยในการยกย่องบรรดานบีและบรรดานักบุญ
การวิงวอนต่อพวกเขาและการขอความช่วยเหลือจากพวกเขา
และอื่นๆ จากประเภทต่างๆ ของการตั้งภาคี
และพวกเขามีได้รู้ความหมายของคำว่า “ลาอิลลาฮา
อิลลัลลอฮ์” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการเคารพภักดี
นอกจากอัลลอฮ์)
ดังที่บรรดาผู้ตั้งภาคีชาวอาหรับได้รู้ความหมายของมัน

ดังนั้นเราจึงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์

การตั้งภาคีนี้ยังคงแพร่หลายอยู่ในหมู่ผู้คนมาจนถึงยุคสมัย
ของเราในปัจจุบัน เนื่องจากความไม่รู้ได้ครอบงำ

และเพราะกาลเวลาที่ห่างไกลจากสมัยนบวฮ์

และข้ออุปสรรคของบรรดาผู้คนในยุคหลังเหล่านี้

คืออุปสรรคเดียวกันกับของชนรุ่นก่อนๆ

และมันก็คือคำกล่าวของพวกเขาที่ว่า:

﴿...هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์" (ซูเราะฮ์ ยูनुส :
18) และพวกเขาได้กล่าวว่า:

﴿...مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

"เรามีได้เคารพภักดีพวกเขา

เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์" (ซูเราะฮ์ อัจซุมมร์ :

3) อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธข้ออ้างนี้ และทรงชี้แจงว่า

ผู้ใดก็ตามที่เคารพภักดีต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

ไม่ว่าเป็นใครก็ตาม

เขาผู้นั้นย่อมได้ตั้งภาคีต่อพระองค์และปฏิเสธศรัทธา

ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا

عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์

ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา

และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์..." (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 18) แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงตอบพวกเขา ด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า:

﴿قُلْ أَتَنْتَبُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (16)

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้
ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ
พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง
เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น" (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 18)

พระองค์ทรงชี้แจงไว้ในอายะฮ์นี้ว่า
การอับดาศะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
ไม่ว่าจะเป็นการอับดาศะฮ์ต่อบรรดานบี บรรดาเอาเลียฮ์
หรือผู้อื่นก็ตาม คือการตั้งภาคีใหญ่
แม้ว่าผู้กระทำจะเรียกมันด้วยชื่ออื่นก็ตาม
และตั้งคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

"ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา
เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์" (ซูเราะฮ์ อัจซุม :
3) จากนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงได้ตอบพวกเขาด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

"แท้จริงอัลลอฮ์

จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่อง
 นั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ
 ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" (ซูเราะฮ์ อัซซุมร์ : 3)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงให้ประจักษ์ว่า
 การเคารพสักการะของพวกเขาต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์
 ทั้งด้วยการวิงวอน การเกรงกลัว ความหวัง และสิ่งทำนองนั้น
 ถือเป็น การปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์
 และทรงหักล้างคำกล่าวของพวกเขาที่ว่า
 บรรดาพระเจ้าของพวกเขาจะทำให้พวกเขาเข้าใกล้พระองค์
 อย่างใกล้ชิด

และส่วนหนึ่งจากบรรดาความเชื่ออันเป็นการปฏิเสธศรัทธา
 ที่ต่อต้านอะกีดะฮ์ที่ถูกต้อง และขัดกับสิ่งที่บรรดารอซูล
 อะลัยฮิมศ็อลลาตุ วัสสลาม ได้นำมานั้น
 ก็คือสิ่งที่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธในพระเจ้าในยุคนั้นเชื่อกัน
 จากหมู่ผู้ตามของมาร์กซ์และเลนิน และผู้อื่นๆ
 จากบรรดาผู้เรียกร้องสู่ลัทธิอเทวนิยมและการปฏิเสธศรัทธา
 ไม่ว่าพวกเขาจะเรียกสิ่งนั้นว่าสังคมนิยม หรือคอมมิวนิสต์
 หรือบะอ์ชียะฮ์ หรือชื่ออื่นใดก็ตาม
 แท้จริงจากหลักการพื้นฐานของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธในพระเจ้า
 เหล่านี้ก็คือ: "ไม่มีพระเจ้า และชีวิตเป็นเพียงวัตถุ"

และจากพื้นฐานของพวกเขา
 คือการปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ การปฏิเสธสวรรค์และนรก

และการปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาศาสนาทั้งหมด
และผู้ใดพิจารณาในตำราของพวกเขาและศึกษาแนวทางที่พวกเขายึดถือ
ก็จะทราบเรื่องนี้อย่างแน่นอน
และปราศจากความสงสัยว่า
ความเชื่อนี้เป็นปฏิบัติต่อบรรดาศาสนาที่ประหลาดจากฟาก
ฟ้าทุกศาสนา
และยอมนำพาผู้ยึดถือไปสู่ผลลัพธ์ที่เลวร้ายที่สุดทั้งในดุนยา
และอาคิเราะฮ์

และจากบรรดาความเชื่อที่ขัดกับความจริงเหล่านั้น
คือความเชื่อของบางส่วนจากบรรดาผู้ถือแนวทางซูฟีว่า
บางคนที่พวกเขาเรียกว่า “เอาเลียฮ์”
นั้นมีส่วนร่วมกัอัลลอฮ์ในการกำกับจัดการกิจการทั้งหลาย
และมีอำนาจจัดการในกิจการของโลก
โดยพวกเขาเรียกขานบุคคลเหล่านั้นว่า “อักฎอบ” “เอาตาด”
และ “อะฆวาส” และชื่ออื่น ๆ
อีกที่พวกเขาประดิษฐ์ขึ้นให้แก่บรรดาเทพเจ้าที่พวกเขาตั้งไว้
ซึ่งนี่คือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในด้านความเป็นพระผู้อภิบาล
และเป็นหนึ่งในประเภทที่น่าอัปลักษณ์ที่สุดของการตั้งภาคีต่อ
อัลลอฮ์

และผู้ใดที่พินิจพิเคราะห์ในเรื่องการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ของ
บรรดาผู้คนรุ่นก่อนในยุคญาฮิลียะฮ์
แล้วนำมาเปรียบเทียบกับ การตั้งภาคีที่แพร่หลายในหมู่ผู้คน
รุ่นหลัง
ก็จะพบว่า การตั้งภาคีของผู้คนรุ่นหลังนั้นใหญ่หลวงกว่าและรู้

ายแรงกว่า และคำชี้แจงในเรื่องนี้มีดังต่อไปนี้:
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวอาหรับในยุคก่อนอิสลามได้
ดมีลักษณะเด่นอยู่สองประการ: ประการแรก:
พวกเขามีได้ตั้งภาคีในความเป็นพระผู้อภิบาล
แต่การตั้งภาคีของพวกเขาในด้านการเคารพภักดี
เพราะพวกเขายอมรับในความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์
ผู้ทรงเกียรติยิ่ง เพียงผู้เดียว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

"และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์..." (อัซ-ซุคฺรฺฟ : 87)
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่
พวกท่าน
หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็นและใครเป็นผู้ให้มี
ชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา
และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า
อัลลอฮ์ ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ" (ซุเราะฮ์ ยูनुส : 31)
และโองการที่มีความหมายในลักษณะนี้มีอีกมากมาย

ประการที่สอง:

การตั้งภาคีในการเคารพสักการะของพวกเขาไม่ได้เกิดขึ้นตลอดเวลา หากแต่เกิดขึ้นในยามที่สุขสบาย ส่วนในยามที่ตกทุกข์ได้ยาก พวกเขาจะมีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾﴾

"ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นฝั่งเรือ

พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบกแล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์" (ซูเราะฮ์ อัล-อันกะบูต : 65)

ส่วนบรรดาผู้ตั้งภาคียุคหลังนั้น แท้จริงพวกเขาได้เกินเลยยิ่งกว่าพวกยุคก่อนในสองประการ: ด้านที่หนึ่ง : ในหมู่พวกเขาบางคนได้ตั้งภาคีในด้านความเป็นพระผู้อภิบาลของอัลลอฮ์ ประการที่สอง: การตั้งภาคีของพวกเขาเกิดทั้งในยามสุขและยามทุกข์ ดังที่ผู้ที่คลุกคลีอยู่กับพวกเขาและสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของพวกเขาย่างถี่ถ้วนย่อมทราบดี และได้เห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ ณ สุสานของอัล-ฮุเซน และอัล-บาดารี และสุสานอื่น ๆ ในอียิปต์ ณ หลุมฝังศพของอัล-อัยดารุซ ในแอดน อัล-ฮาดี ในเยเมน อิบนุ

ะรอบปี ในอวัชขาม และชัยคัوابดุลกอดิรั วัล-ญูลานีย์ ในอิรัก
 และสุสานของผู้มีชื่อเสียงอื่น ๆ
 ที่สามัญชนได้ยกย่องเกินขอบเขต
 และได้เบี่ยงเบนสิทธิอันมากมายที่เป็นของอัลลอฮ์
 อวัชชะวะญัล ไปให้แก่สุสานเหล่านั้น
 และมีน้อยคนนักที่จะคัดค้านพวกเขาในเรื่องนั้น
 และชี้แจงให้พวกเขาเข้าใจถึงความจริงของเตอาฮิด
 ที่อัลลอฮ์ทรงส่งนบีมุฮัมมัด ﷺ มาด้วย
 และบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าท่าน
 ขอความสันติและพรของอัลลอฮ์จงมีแด่พวกท่าน
 แท้จริงเราเป็นของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราจะกลับคืนสู่พระองค์
 และความเชื่อบางอย่างที่เป็นปฏิบัติภักซ์ต่อความเชื่ออันถูกต้อง
 องในเรื่องของพระนามและคุณลักษณะ
 คือความเชื่อของพวกอะฮฺลุลบิตอะฮฺจากหมู่ อัลญะฮีมียะฮ์และ
 อัลมุอะตะชีละฮ์
 และผู้ที่เดินตามแนวทางของพวกเขาในการปฏิเสธคุณลักษ
 ณะของอัลลอฮ์ ตะอาลา
 และการปฏิเสธสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้แก่พระองค์จากบรรดาคุณ
 ลักษณะอันสมบูรณ์
 ตลอดจนการบรรยายพระองค์ด้วยคุณลักษณะของสิ่งที่ไม่มีย
 ู่ สิ่งไม่มีชีวิต และสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
 อัลลอฮ์ทรงสูงส่งพ้นจากคำกล่าวของพวกเขามากมายใหญ่หลว
 ง
 และสิ่งที่เข้าข่ายในนั้น ได้แก่

ผู้ที่ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮ์บางประการและยืนยันบางประการ ดังเช่นที่เป็นหลักความเชื่อของอัล-อะชาอิเราะฮ์ และบุคคลเหล่านี้ย่อมถูกผูกมัดด้วยสิ่งที่พวกเขาได้ยืนยันจา กบรรดาคุณลักษณะ

ให้ต้องยอมรับสิ่งที่ทำนองเดียวกันกับสิ่งที่พวกเขาหลีกเลี่ยง กมันในคุณลักษณะที่พวกเขาปฏิเสธ และพวกเขาได้ตีความหลักฐานของมัน ดังนั้นจึงเป็นการขัดแย้งต่อหลักฐานจากตัวบทและจากเหตุผลทางปัญญา

และก่อให้เกิดความขัดแย้งในตนเองในเรื่องนี้อย่างชัดเจน

ส่วนอะฮ์ลซุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์นั้น

พวกเขายืนยันสิ่งที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่งและมหาบริสุทธิ์ ทรงยืนยันแก่พระองค์เอง หรือที่เราะสูลของพระองค์ มุฮัมมัด ﷺ ได้ยืนยันไว้เกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะ ในลักษณะที่สมบูรณ์

และพวกเขาถือว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์พ้นจากความเสมอเหมือน กับสิ่งถูกสร้างของพระองค์

เป็นการชำระให้บริสุทธิ์ที่ปลอดจากมลทินแห่งการปฏิเสธ (تعطيل)

ดังนั้นพวกเขาจึงยึดถือและปฏิบัติตามหลักฐานทั้งหมด

และไม่ปิดเปื้อน (تحريف) และไม่ปฏิเสธ (تعطيل)

อีกทั้งปลอดพ้นจากความขัดแย้งในตัวเองที่ผู้อื่นตกลงไป

ดังที่ได้ชี้แจงมาแล้วก่อนหน้านี้

และนี่คือแนวทางแห่งความรอดปลอดภัย

และความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (วันอาคิเราะฮ์)

และนั่นคือเส้นทางอันเที่ยงตรงที่บรรดาชะละฟุและบรรดาอิหม่ามของประชาชาตินี้ได้ดำเนินตาม และบรรดาผู้ที่มาทีหลังของประชาชาตินี้จะไม่อาจได้รับการแก้ไขให้ตั้งงามได้

นอกจากด้วยสิ่งที่ทำให้บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาได้ดี นั่นคือการยึดตามอัลกุรอานและซุนนะฮ์ และละทิ้งทุกสิ่งที่ขัดกับทั้งสอง.

เราขอให้อัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิและทรงสูงส่ง โปรดให้ประชาชาติกลับคืนสู่ความถูกต้องและความชอบธรรม

และโปรดให้มีบรรดาผู้ที่ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนสู่ทางนำเพิ่มพูนขึ้นในหมู่ประชาชาตินี้

และโปรดประทานความสำเร็จแก่บรรดาผู้นำและบรรดานักวิชาการของประชาชาติในการต่อสู้กับการตั้งภาคี การขจัดมันให้หมดสิ้น

และการตักเตือนให้ระวังบรรดาวิถีทางของมัน...

แท้จริงพระองค์ทรงได้ยินและทรงอยู่ใกล้

และอัลลอฮ์คือผู้ประทานความสำเร็จ

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว

และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม และไม่มีอำนาจและพลังใด ๆ เว้นแต่ด้วยพระองค์เท่านั้น

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติแด่บ่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์ ในปีของเรา ❸

ครอบครัวของท่านและวิศวกรสาวกของท่าน

th397v4.0 - 16/02/2026

رسالة الحجرتين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

